

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
30. september 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-167/14	Søndagsavisen mod Kommissionen Påstande: Kommissionens beslutning af 20. november 2013 om ikke at gøre indsigelse mod Danmarks produktions- og innovationsstøtte til skrevne medier (SA.36366) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Kulturministeriet	Dom	11.10.16
T-92/11 RENV	Kommissionen mod Jørgensen Andersen m.fl. Påstande: set aside the judgment of the General Court (Fifth Chamber) of 20 March 2013, notified to the Commission on 22 March 2013, in Case T-92/11 Jorgen Andersen v European Commissions and - reject the application to annul Commission Decision 2011/3/EU of 24 February 2010 concerning public transport service contracts between the Danish Ministry of Transport and Danske Statsbaner (Case C 41/08 (ex NN 35/08)); - and order the applicant at first instance to pay the costs; alternatively, - rule that the third plea at first instance is not well founded and refer the case back to the General Court for consideration of the first and second pleas at first instance; - and reserve the costs of the proceedings at first instance and on.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Erhvervs- og Vækstministeriet Transport- og Bygningsministeriet	Mundtlig forhandling	11.10.16
C-668/15	Jyske Finans 1. Skal forbuddet mod direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle, uanset race eller	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Udlændinge-, Integrations-, og	Mundtlig forhandling	12.10.16

	<p>etnisk oprindelse fortolkes således, at det er til hinder for en praksis som den i den foreliggende sag, hvorefter personer, der er født uden for Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein, behandles ringere end personer, der er født i Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein i en tilsvarende situation? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør en sådan praksis – med mindre den er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige - da indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil en sådan praksis principielt kunne retfærdiggøres som et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til varetagelse af det skærpede kundelegitimationskrav, som er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme?</p>	<p>Boligministeriet Beskæftigelsesministeriet Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet Forbrugerombudsmanden</p>		
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-572/15	<p>Hoffmann-La Roche</p> <p>1) Skal artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) fortolkes således, at gyldighedsperioden for et supplerende beskyttelsescertifikat, som er blevet udstedt efter national ret i en medlemsstat før dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union, og hvis gyldighedsperiode for et aktivt stof ifølge oplysningerne i certifikatet ville være længere end 15 år fra tidspunktet for meddelelsen af den første tilladelse til markedsføring i EU af et lægemiddel, som består af det pågældende aktive stof eller indeholder dette, afkortes? [org. s. 2]</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med de almindelige EUretlige principper om beskyttelse af erhvervede rettigheder, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p>	<p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>05.10.16</p>
C-430/15	<p>Tolley</p> <p>1. Er det med henblik på forordning nr. 1408/71 korrekt at klassificere plejedelen i Det Forenede</p>	<p>Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>05.10.16</p>

	<p>Kongeriges underholdsydelse til handicappede som en invaliditetsydelse frem for en kontantydelse ved sygdom? 2. i) Ophører en person, der ikke længere er berettiget til Det Forenede Kongeriges underholdsydelse til handicappede som følge af lovgivningen i Det Forenede Kongerige, fordi den pågældende person er flyttet til en anden medlemsstat for at bosætte sig der, og som før denne flytning helt er ophørt med at have erhvervmæssig beskæftigelse, men fortsat er forsikret mod alderdom under Det Forenede Kongeriges sociale sikringsordning, med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning med henblik på artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1408/71? ii) Er en sådan person under alle omstændigheder fortsat omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning på baggrund af punkt 19, litra c), i Det Forenede Kongeriges bilag VI til forordningen? iii) Såfremt den pågældende er ophørt med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra f), er Det Forenede Kongerige så forpligtet til eller har det blot mulighed for i medfør af punkt 20 i bilag VI at lade bestemmelserne i afdeling III, kapitel 1 til forordningen finde anvendelse på hende? 3. i) Finder den vide definition af arbejdstager i [sag C-543/03, Dodl og Oberhollenzer] anvendelse med henblik på forordningens artikel 19 - 22, når en person helt er ophørt med at have erhvervmæssig beskæftigelse før den pågældende flyttede til en anden medlemsstat, uanset den sontring, der er anlagt i afdeling II, kapitel 1, mellem på [org. s. 14] den ene side arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og på den anden siden arbejdsløse personer? (ii) Såfremt denne definition finder anvendelse, er en sådan person da berettiget til at overføre ydelsen i henhold til artikel 19 eller artikel 22? Tager artikel 22, stk. 1, litra b), sigte på at forebygge, at en sagsøgers ret til plejedelen af DLA ophæves ved, at der i national ret stilles krav om bopæl ved flytning til en anden medlemsstats område?</p>	Social- og Indenrigsministeriet Styrelsen for Arbejds- marked og Rekrut- tering		
C-412/15	<p>TMD</p> <p>1. Skal momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra d), fortolkes således, at levering af blod fra mennesker også omfatter levering af blodplasma, som er udvundet af blod fra mennesker? 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også for blodplasma, som ikke er beregnet direkte til behandlingsformål, men udelukkende til fremstilling af lægemidler? 3. Hvis andet spørgsmål besvares benægtende: Beror klassifikationen som blod alene på den valgte formålsbestemmelse eller også på den abstrakt mulige anvendelse af blodplasmaet?</p>	SKAT	Dom	05.10.16
C-326/15	<p>DNB Banka</p> <p>1) Kan der bestå en selvstændig gruppe af personer som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når medlemmerne af gruppen har hjemsted i forskellige medlemsstater i Den Europæiske Union,</p>	Skatteministeriet SKAT	GA	06.10.16

	<p>hvor den nævnte bestemmelse i direktivet er blevet gennemført med forskellige betingelser, som ikke er forenelige? 2) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når den afgiftspligtige person opfylder samtlige betingelser for at anvende fritagelsen i sin medlemsstat, men hvor denne bestemmelse i de nationale lovgivninger i de medlemsstater, hvor andre medlemmer af gruppen har hjemsted, er blevet gennemført med restriktioner, der begrænser afgiftspligtige personer fra andre medlemsstaters mulighed for at anvende den tilsvarende merværdiafgiftsfritagelse i deres egen medlemsstat? 3) Kan afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendes på nogle tjenesteydelser i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren, som skal betale merværdiafgift, har hjemsted, når tjenesteyderen, som skal betale merværdiafgift, i en anden medlemsstat har anvendt merværdiafgift på disse tjenesteydelser efter de almindelige regler, dvs. i den tro, at merværdiafgiften på disse tjenesteydelser i henhold til direktivets artikel 196 skulle betales i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren har hjemsted? 4) Skal begrebet »selvstændig gruppe af personer« som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), forstås som en særskilt juridisk person, hvis oprettelse er godtgjort ved en specifik aftale om stiftelse af den selvstændige gruppe af personer? Såfremt svaret på dette spørgsmål er, at den selvstændige gruppe af personer ikke skal anses for en særskilt enhed, skal begrebet selvstændig gruppe af personer da forstås som en gruppe af forbundne virksomheder, inden for hvilken der inden for rammerne af deres sædvanlige økonomiske virksomhed gensidigt leveres supportydelser med henblik på udøvelsen af deres erhvervsvirksomhed, og kan det forhold, at en sådan gruppe består, godtgøres med tjenesteydelseskontrakter eller via dokumentation for interne afregningspriser? 5) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende merværdiafgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når den afgiftspligtige person har anvendt et tillægsgebyr på transaktionerne i henhold til kravene i lovgivningen om direkte beskatning i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige har hjemsted? 6) Finder afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendelse på tjenesteydelser, der modtages fra tredjelande? Dvs. kan et medlem af en selvstændig gruppe af personer som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktivet, der inden for gruppen leverer ydelser til andre medlemmer af gruppen, være en afgiftspligtig person fra et tredjeland?</p>			
C-185/15	<p>Kostanjevec Sagen vedrører: 1) Skal begrebet modkrav i artikel 6, nr. 3, i forordning [udelades] nr. 44/2001 fortolkes således, at det også omfatter et krav, som fremsættes i form af modkrav i henhold til national lovgivning,</p>	Justitsministeriet	Dom	12.10.16

	<p>efter at en dom [org. s. 10], der er afsagt i en procedure om sagsøgtes hovedkrav og der er blevet endelig og eksigibel, under en kassationsankesag er blevet ophævet, og samme sag er blevet hjemvist til førsteinstansretten til fornyet behandling, men sagsøgeren i sit modkrav baseret på uberettiget berigelse har anmodet om tilbagebetaling af det beløb, som sagsøgeren er blevet pålagt at betale i kraft af den dom, som er blevet afsagt i proceduren om sagsøgtes hovedkrav og efterfølgende er blevet ophævet?</p>			
C-652/15	<p>Tekdemir</p> <p>1) Er målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme et tvingende alment hensyn, som er egnet til at nægte en på Forbundsrepublikkens område født tyrkisk statsborger dispensation fra kravet om opholdstilladelse, som han ville være berettiget til på grundlag af standstillklausulen i artikel 13 i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen? 2) Såfremt Den Europæiske Unions Domstol besvarer dette spørgsmål bekræftende: Hvilke kvalitative krav skal der stilles til et »tvingende alment hensyn« for så vidt angår målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme?</p>	Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	Mundtlig forhandling	13.10.16
C-231/15	<p>Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej et Petrotel</p> <p>Skal artikel 4, stk. 1, første og tredje punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT... [udelades] 2002, L 108, s. 33, med ændringer) fortolkes således, at hvis en netudbyder anfægter en afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed om afregningssatser for opkaldsterminering i den pågældende udbyders net (MTR-afgørelse), og i tilslutning hertil anfægter en efterfølgende afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed om ændring af en kontrakt mellem MTR-afgørelsens adressat og en anden virksomhed, hvorved der foretages en tilpasning af satserne for afregning af opkaldsterminering i det net, som MTR-afgørelsens adressat udbyder, til de i MTR-afgørelsen fastlagte satser (gennemførelsesafgørelsen), kan den nationale domstol, der har fastslået, at MTR-afgørelsen [org. s. 2] blev annulleret, henset til artikel 4, stk. 1, fjerde punktum, i direktiv 2002/21/EF og de interesser, der gør sig gældende hos den virksomhed, der drager fordel af gennemførelsesafgørelsen, og som følger af princippet om beskyttelse af de berettigede forventninger og retssikkerhed, ikke annullere gennemførelsesafgørelsen; eller skal artikel 4, stk. 1, første og tredje punktum, i direktiv 2002/21/EF, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den nationale domstol kan annullere</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	13.10.16

	<p>gennemførelsesafgørelsen fra den nationale tilsynsmyndighed og følgelig lade de pligter, der fremgår af gennemførelsesafgørelsen, bortfalde for perioden indtil retsafgørelsen, såfremt den nationale domstol antager, at dette er nødvendigt for at sikre en effektiv retsbeskyttelse af den virksomhed, der har anfægtet den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse, som havde til formål at gennemføre pligterne i henhold til den MTR-afgørelse, der senere blev annulleret?</p>			
C-135/15	<p>Nikiforidis</p> <p>Sagen vedrører: 1. Finder Rom I-forordningen i henhold til artikel 28 udelukkende anvendelse på ansættelsesforhold i tilfælde, hvor retsforholdet er etableret ved en arbejdsaftale, der er indgået efter den 16. december 2009, eller medfører enhver senere aftale mellem aftaleparterne om at fortsætte ansættelsesforholdet i ændret eller uændret form, at forordningen finder anvendelse? 2. Udelukker Rom I-forordningens artikel 9, stk. 3, alene en direkte anvendelse af overordnede præceptive bestemmelser i et tredjeland, hvor de forpligtelser, der udspringer af aftalen, ikke skal opfyldes eller ikke er opfyldt, eller også en indirekte hensyntagen i lovgivningen i det land, hvis lov aftalen er undergivet? 3. Er princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU af retlig betydning for de nationale domstoles afgørelse om at anvende en anden medlemsstats overordnede præceptive bestemmelser direkte eller indirekte?</p>	Justitsministeriet	Dom	18.10.16
T-418/14	<p>Sina Bank mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse efter vurdering indeholdt i bekendtgørelse af 15. marts 2014 til de personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP (1) og i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 (2) om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT C 77, s. 1), hvorved fastslås, at Rådets afgørelse 2010/413/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 fortsat skal berøre sagsøgeren direkte, annulleres. Bilag IX, punkt I.B.8 til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 annulleres, da det fortsat berører sagsøgeren direkte, som fastslået i bekendtgørelse af 15. marts 2014. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære sine egne omkostninger samt betale sagsøgerens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	18.10.16
C-562/15	<p>Carrefour Hypermarchés</p> <p>Skal artikel 4, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame, hvorefter »[s]ammenlignende reklame er tilladt [...], når [...] den er ikke vildledende [...], den [på objektiv vis] sammenligner [...] en eller flere konkrete og relevante egenskaber, der kan dokumenteres, og som er repræsentative for disse varer eller tjenesteydelser«, fortolkes således, at en prissammenligning af varer kun er lovlig, hvis varerne sælges i butikker af samme</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	19.10.16

	format (f.eks. supermarkeder/hypermarkeder) eller samme størrelse?			
C-558/15	<p>Vieira</p> <p>Sagen vedrører: 1 – Er det i henhold til det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16.5.2000, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11.5.2005), navnlig betragtning 16a og artikel 4, i betragtning af denne artikels stk. 4, 5 og 8 i sin helhed (gennemført i portugisisk ret ved artikel 43 i lovdekret nr. 522/85 af 31.12., som affattet ved lovdekret nr. 72-A/2003 af 14.4.) muligt at sagsøge en repræsentant for et forsikringsselskab, der ikke udøver virksomhed i det land, hvor der er indledt en retssag om erstatning i forbindelse med en trafikulykke på baggrund af den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer, der er indgået i et andet EU-land? 2 – Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, afhænger denne mulighed for at sagsøge repræsentanten da af de nærmere betingelser for den repræsentationsbemyndigelse, der forbinder repræsentanten med forsikringsselskabet?</p>	Transport- og Bygningsministeriet	GA	19.10.16
C-501/14	<p>EL-EM-2001</p> <p>1. Skal artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 561/2006 fortolkes således, at de nødvendige foranstaltninger for at iværksætte en sanktion, som en medlemsstat fastsætter og pålægger for en overtrædelse, kun kan finde anvendelse på den person, som har begået den pågældende overtrædelse? Med andre ord: På baggrund af bestemmelserne i artikel 18 i forordning (EF) nr. 561/2006 er en national bestemmelse, hvorefter de nødvendige foranstaltninger for at iværksætte en sanktion, som en medlemsstat fastsætter og pålægger, finder anvendelse på en (fysisk eller juridisk) person, da i strid med medlemsstaternes forpligtelse i henhold til artikel 19, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 561/2006, når det under den administrative procedure ikke er blevet konstateret, at denne person har begået en overtrædelse? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) [nr. 561/2006] da fortolkes således, at en foranstaltning, der iværksættes over for tredjemand (en fysisk eller juridisk person) for en overtrædelse, som en anden person har begået, betragtes som en sanktion, der pålægges denne, uanset hvordan den benævnes, når det ikke er blevet konstateret, at den pågældende tredjemand har begået en overtrædelse? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er en national bestemmelse, hvorefter det er muligt at pålægge en anden (fysisk eller juridisk) person en sanktion – som kaldes foranstaltning, men som har sanktionerende indhold – i forbindelse med iværksættelse af den sanktion, der pålægges for en overtrædelse begået af føreren, i så fald i strid med det forbud mod mere end én</p>	Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.10.16

	sanktion, der henvises til i artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) [nr. 561/2006]?			
C-424/15	<p>Ormaetxea Garai et Lorenzo Almandros</p> <p>Gør en fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester det muligt – ud fra et synspunkt om en effektiv beskyttelse af de generelle interesser, som påhviler det nationale tilsynsorgan på området – at anse det for foreneligt med dette direktiv, når den nationale lovgiver opretter et regulerings- og tilsynsorgan, der er en institution af ikke-specialiseret karakter, som samler de hidtidige tilsynsmyndigheder – bl.a. på energiområdet og områderne for telekommunikation og konkurrence – i ét enkelt organ? Skal de betingelser vedrørende »uafhængighed« hos de nationale tilsynsmyndigheder på området for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der henvises til i artikel 3, stk. 2 og 3a, i direktiv 2002/21/EF som ændret ved direktiv 2009/140/EF, svare til de krav, der stilles til de nationale databeskyttelsesmyndigheder efter artikel 28 i direktiv 95/46/EF? Finder den retspraksis, der fremgår af dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den 8. april 2014, anvendelse på et tilfælde, hvor de ansvarlige i en national tilsynsmyndighed inden for telekommunikationsområdet afskediges inden udløbet af deres mandat på grund af kravene inden for en ny retlig ramme, hvorved der oprettes et tilsynsorgan, der samler flere nationale tilsynsmyndigheder fra de sektorer, der føres tilsyn med? Kan denne afskedigelse, der er fremskyndet alene på grund af ikrafttrædelsen af en national lov og ikke på grund af et pludseligt tab af de pågældendes personlige forudsætninger, der på forhånd blev fastsat i national ret, anses for at være forenelig med bestemmelserne i artikel 3, stk. 3a i direktiv 2002/21/EF?</p>	Energistyrelsen	Dom	19.10.16
C-60/15 P	<p>Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Retten den 11. december 2014 i sag T-476/12 ophæves. Der gives medhold i den i første instans nedlagte påstand om ugyldighed, hvorved Kommissionens afgørelse af 17. januar 2013 (sag GESTDEM nr. 3273/2012) erklæres ugyldig.</p>	Miljøstyrelsen	GA	19.10.16
T-672/14	<p>Dr. August Wolff GmbH & Co KG Arzneimittel et Remedia d.o.o. mod Kommissionen</p> <p>Partial annulment of the implementing Commission decision C (2014) 6030 final of 19 August 2014, concerning in the framework of Article 31 of Directive 2001/83/EC of the European Parliament and of the Council, the marketing authorisations in respect of topical medicinal products for human use with high concentration of estradiol.</p>	Sundhedsstyrelsen	Dom	20.10.16

